

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Iurciac Stepan Xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.05.2017 – 08.08.2017 (prima instanță);
2. 29.08.2017 – 19.12.2017 (instanța de apel);
3. 10.04.2018 – 10.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 08 august 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința lui Iurciac Stepan pe învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 245¹⁰ Cod penal, în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016.

De asemenea, s-a respins cererea procurorului de încasare de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor în sumă de 21840 lei.

În privința corpurilor delict s-a dispus a fi păstrate în camera corpurilor delict a Procuraturii r. Anenii Noi până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii instanței de judecată cu restituirea ulterioară proprietarilor.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că Iurciac Stepan în perioada de timp a lunii ianuarie 2015 până în martie 2016, aflându-se în mun. Chișinău, str. xxxxx, r. Anenii Noi, s. Chetrosu, str. xxxx, 1, xxxx, r. Anenii Noi, s. Chetrosu, str. xxxxx, precum și

alte locuri, utilizând sisteme și rețele informatice a însușit de pe ultimele date ale cardurilor bancare străine (inclusiv emise de către instituțiile financiare bancare din Statele Unite ale Americii), precum și date ale conturilor procesatorului de plăți online PayPal, inclusiv codurile de securitate ale cardurilor, destinate pentru efectuarea tranzacțiilor CNP (card not present) în vederea validării cardurilor bancare, precum și parolele de acces la conturi. Aceste coduri și parole i-au permis ultimului accesul parțial la sistemele informatice ale băncilor, destinate pentru procesarea tranzacțiilor și transferurilor mijloacelor bănești din contul deținătorilor legali a cardurilor și ale conturilor online pe contul vânzătorilor, acțiuni întreprinse fără știrea și acordul titularilor acestor carduri bancare și conturi online.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Iurciac Stepan în baza art. 245¹⁰ Cod penal, după indicii calificativi – obținerea ilegală a informațiilor ce constituie secret bancar, adică colectarea de informații care constituie secret bancar prin sustragerea de informații.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea față de inculpatul Iurciac Stepan a prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia și cu dispunerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 21840 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- în conformitate cu prevederile art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal;

- potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor;

- inculpatul nu este o persoană vulnerabilă, iar încasând de la acesta cheltuielile judiciare în sumă de 21840 lei nu va influența substanțial asupra situației materiale;

- prin respingerea cheltuielilor judiciare, se reflectă faptul că inculpatul Iurciac Stepan nu întrunește toate temeiurile în vederea aplicării legii cu privire la amnistie, deoarece ultimul cade sub incidența art. 10 alin. (1) lit. k) „*Persoanele învinuite, inculpate sau condamnate care nu a reparat integral prejudiciul cauzat*

prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată”, în privința sa nu sunt aplicabile prevederile legii cu privire la amnistie.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Iurciac Stepan în baza art. 245¹⁰ Cod penal, după indicii calificativi - obținerea ilegală a informațiilor ce constituie secret bancar, adică colectarea de informații care constituie secret bancar prin sustragerea de informații.

Totodată, instanța de apel a conchis că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale pentru efectuarea expertizelor au fost efectuate în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 245¹⁰ Cod penal, prin numirea efectuării expertizelor.

De asemenea, instanța de apel a indicat că deși procurorul a solicitat încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizelor, cheltuielile nominalizate nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală și nu urmează a fi suportate de inculpat.

Astfel, s-a menționat că cheltuielile solicitate de procuror sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 245¹⁰ Cod penal, prin numirea efectuării expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, procurorul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal”. Potrivit alin. (3) a aceleiași norme „Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că, inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată;

- avansarea cheltuielilor judiciare de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit;

- inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală;

- inculpații condamnați urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 101-107, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate în apel, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei (constatărilor-tehnico științifice) din contul inculpatului și de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări, în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea rapoartelor de constatare tehnico-științifică.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Iurciac Stepan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 septembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor